

πασρικά Γέτας, δι δὲ Γέται καὶ Γότθοι εἰσὶν ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἔθνος, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆ ἰδίας. Διὸ καὶ τῆς Σλαβωνικῆς γλώσσης ἦσαν καὶ εἶναι μέτοχοι.

§. 3.

Ἄφίνει ὁ Λέτζιος τὴν γνώμην τῆ Κρομέρου εἰς τὸν διαληφθέντα τόπον σελ. 458, ὡσὰν ὅπῃ τὸ ἴδιον πρᾶγμα συμφωνεῖ μὲ τὸν Κρόμερον· τὴν ἀρχὴν ὅμως τῆ ὀνόματος τῶν Βλάχων παράγει ἐξάαιρετα καὶ πλέον σύμφωνα μὲ τὴν ἀλήθειαν, ἐναντίον τῆ Σμεῦτζελίε ἀπὸ τὸν Ἐναῖον Σύλβιον βιβ. 2. περὶ τῆς Ἑυρώπης κεφ. 2. (βιβ. 6. κεφ. 5. σελ. 456), τῆ ὁποίᾳ τῆς λόγους ἀναφέρει, λέγων· „Ἡ ῥωμαϊκὴ ἀποικία, ἡ μετακομίσθεισα ἐκεῖ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τινὸς Φλάκκα, ἀπὸ τὸν ὁποῖον καὶ ὠνομάσθη Φλακία. Ἐπειτα μετὰ παρῆλθουσιν πολλῶ χρόνε, διαφθαρεῖσα, ὡς συμβαίνει, ἢ λέξις Φλακία, ὠνομάσθη Βλαχία· καὶ ἀντὶ Φλάκ-